

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 214/2025-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ] proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4Tos/112/2024 z 5. decembra 2024 takto

r o z h o d o l :

1. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **n e v y h o v u j e .**
2. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkové okolnosti prípadu

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 17. januára 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj svojich práv podľa čl. 15 ods. 1 Paktu o občianskych a politických právach a čl. 49 ods. 1 Listiny základných práv Európskej únie uznesením Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 4Tos/112/2024 z 5. decembra 2024 (ďalej len „napadnuté uznesenie“). Žiada napadnuté uznesenie zrušiť. Taktiež požiadal o ustanovenie advokáta pre konanie o jeho ústavnej sťažnosti.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ bol rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 3T/66/2021 z 9. februára 2023 v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 1To/39/2023 z 23. mája 2023 uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) a d) a ods. 2 písm. c) Trestného

zákona s poukazom na § 138 písm. b) a j) Trestného zákona účinného do 30. apríla 2022, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov.

3. Sťažovateľ podal vo svojej trestnej veci návrh na povolenie obnovy konania v dôsledku prijatia novely Trestného zákona, o ktorom rozhodol okresný súd uznesením sp. zn. 4Nt/36/2024 zo 17. októbra 2024 (ďalej len „uznesenie okresného súdu“) tak, že jeho návrh zamietol, keďže nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

4. Proti uzneseniu okresného súdu sťažovateľ podal sťažnosť, o ktorej rozhodol krajský súd napadnutým uznesením tak, že ju podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol.

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Sťažovateľ pred ústavným súdom namieta, že výklad čl. 50 ods. 6 ústavy zo strany okresného a krajského súdu je nesprávny, pretože vo veci jeho návrhu na povolenie obnovy konania sa malo prihliadať aj na (následnú) zmenu právnej úpravy, ktorá je jednoznačne v jeho prospech.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Predmetom ústavnej sťažnosti je sťažovateľom namietané porušenie jeho práv napadnutým uznesením, ktorým bolo rozhodnuté vo veci jeho návrhu na povolenie obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

7. Ústavný súd ústavnú sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Na predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

8. Ústavný súd stabilne judikuje, že súčasťou obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 119/03, III. ÚS 209/04). Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, avšak musí dať odpoveď na otázky, ktoré majú pre vec podstatný význam (II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04). Ak ide o argument, ktorý je vo veci rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (II. ÚS 410/06).

9. Krajský súd v napadnutom uznesení poukázal na závery uvedené v uznesení okresného súdu o tom, že novela Trestného zákona nie je skutočnosťou, ktorá by svojou povahou a charakterom odôvodňovala iné rozhodnutie v sťažovateľovej veci, alebo že by bol trest mu uložený neprimeraný.

Ustanovenie, podľa ktorého bolo kvalifikované konanie sťažovateľa v pôvodnom trestnom konaní, totiž nestratilo účinnosť, ale došlo len k upraveniu jeho pomenovania a trestnej sadzby. V prípade sťažovateľa tak nedošlo k zániku trestnosti trestného činu. Je síce pravda, že ak by sa rozhodovalo v danej veci po účinnosti predmetnej novely Trestného zákona, bolo by konanie sťažovateľa inak posúdené, avšak táto okolnosť nie je takou skutočnosťou, ktorá zakladá dôvod povolenia obnovy konania, pretože nový Trestný zákon nemôže platiť retroaktívne, teda spätne v právoplatne skončených veciach, pokiaľ tak Trestný zákon sám neustanovuje.

10. Krajský súd ďalej doplnil, že podľa § 2 ods. 1 Trestného zákona sa trestnosť činu posudzuje a trest ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný s výnimkou prípadu, ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, v tomto prípade sa trestnosť činu posudzuje a trest ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší. Teda neskorší Trestný zákon, ak je pre obžalovaného priaznivejší, možno aplikovať iba do konečného rozhodnutia o trestnom čine, t. j. do momentu nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia v trestnom konaní, a preto zmena právnej úpravy po nadobudnutí takého právoplatného odsudzujúceho rozsudku, hoc pre odsúdeného priaznivejšia, je z hľadiska posudzovania trestnosti skutku a ukladania trestu právne irelevantná a nemôže preto zakladať dôvod na jeho revíziu, a to ani prostredníctvom mimoriadnych opravných prostriedkov, teda ani prostredníctvom povolenia obnovy konania.

11. Uvedené závery krajského súdu nemožno podľa ústavného súdu považovať za neodôvodnené či popierajúce zmysel čl. 50 ods. 6 ústavy, ako to vo všeobecnosti tvrdí sťažovateľ. Krajský súd náležitým spôsobom sťažovateľovi ozrejmil, že zmena právnej úpravy (zníženie trestnej sadzby), ktorá nastala po jeho právoplatnom odsúdení, nie je dôvodom na povolenie obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

12. Ústavný súd vzhľadom na uvedené dospel k záveru, že dôvody uplatnené v ústavnej sťažnosti v spojení so skutkovými okolnosťami veci nasvedčujú záveru o nedostatku príčinnej súvislosti medzi napadnutým uznesením a obsahom namietaných práv, čo by v prípade vecného posudzovania ústavnej sťažnosti viedlo k záveru o jej zjavnej neopodstatnenosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

13. Sťažovateľ požiadal o ustanovenie právneho zástupcu v tomto konaní. V zmysle § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže ustanoviť navrhovateľovi právneho zástupcu, ak navrhovateľ o to požiada, ak to odôvodňujú jeho pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Tieto predpoklady musia byť splnené súčasne a ak hoci len jeden z nich nie je splnený, nemožno žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu vyhovieť. Absencia potenciálneho úspechu ústavnej sťažnosti v podobe identifikovaných dôvodov jej zjavnej neopodstatnenosti zakladá dôvod na záver, že u sťažovateľa ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti, čo vedie ústavný súd k rozhodnutiu o nevyhovení žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu (bod 1 výroku tohto uznesenia). Nevyhovenie tejto žiadosti zároveň zakladá zákonný dôvod na odmietnutie ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. b) zákona o ústavnom súde (bod 2 výroku tohto uznesenia).

14. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku stratilo rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľa svoje opodstatnenie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. apríla 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu